

Zagreb, 26. siječnja 2026. godine

Naš znak: GCR-179/dm

TRGOVAČKI SUD U SPLITUŠukoišanska 6
21000 Split

za Visoki trgovački sud RH

POSLOVNI BROJ: St-614/2024**STEČAJNI VJEROVNIK:** GRENKE Hrvatska d.o.o.Avenija Većeslava Holjevca 40, Zagreb
OIB: 44115087893Zastupano po odvjetniku Tomislavu Buliću iz
STEFANOVIĆ, KRVAVICA, BULIĆ I PLETIKOSA ODVJETNIČKOG DRUŠTVA d.o.o.**STEČAJNI DUŽNIK:** ZADRUGA KOSIR u stečajuD. Šimunovića 7, Split
OIB: 02512904500**ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA**protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu
posl.br.: St-614/2024-95 od 12.1.2026.

I Sud je 12. siječnja 2026. godine donio Rješenje posl. br. St-614/2024-95 kojim je uputio stečajnog vjerovnika II. višeg isplatnog reda, GRENKE Hrvatska d.o.o., Avenija Većeslava Holjevca 40, Zagreb, OIB: 44115087893 (u daljnjem tekstu: **Žalitelj**), da u roku od 8 dana od pravomoćnosti tog rješenja pokrene parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja svoje osporene tražbine u iznosu od 108.875,79 EUR.

Budući da je predmetno rješenje objavljeno na mrežnoj stranici e-oglasna ploča 12. siječnja 2026., da se žalba podnosi u roku od 8 dana od dostave te da se dostava smatra obavljenom istekom osmog dana od objave na mrežnoj stranici e-oglasna ploča (dakle, 20. siječnja 2026.), predmetnim podneskom žalitelj u otvorenom roku podnosi žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, posl.br.: St-614/2024-95 od 12. siječnja 2026. te isto pobija iz razloga kako slijedi:

- bitne povrede odredaba stečajnog postupka u svezi s odredbama Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP);
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- pogrešne primjene materijalnog prava.

Prvenstveno, Žalitelj ističe da je Trgovački sud u Splitu počinio bitnu povredu odredaba stečajnog postupka, a u svezi s odredbama čl. 354., 355. i 356. ZPP-a iz razloga što isti nije postupio sukladno odredbi čl. 260. st. 3. Stečajnog zakona (u daljnjem tekstu: **SZ**) pa je pogrešno primijenio odredbu čl. 266. SZ. Žalbene razloge Žalitelj obrazlaže kako slijedi.

II Žalitelj je prijavio u stečajnom postupku nad dužnikom tražbinu u iznosu od 108.875,79 EUR. Prijavljena tražbina proizlazi iz Ugovora o najmu br. 232-001497 od 30. kolovoza 2022. godine (u daljnjem tekstu: **Ugovor**), a predmet kojeg Ugovora je stroj za usitnjavanje Hackmaschine BBT 400, serijski broj MH2022BBTFG000136. Uz navedeno Žalitelj je dostavio i potvrdu o preuzimanju predmeta najma od 9. rujna 2022. godine, raskid ugovora o najmu br. 232-001497 od 10. listopada 2024. godine i izvod otvorenih stavaka od 20. ožujka 2025. godine. Žalitelj je također obavijestio sud postojanju izlučnog prava za predmet Ugovora odnosno za stroj za usitnjavanje Hackmaschine BBT 400, serijski broj MH2022BBTFG000136. Dakle, predmet Ugovora se nalazi kod dužnika.

Nadalje, Žalitelj je dostavio i ovršnu ispravu – zadužnicu potvrđenu od strane javnog bilježnika Ante Zlokića iz Splita pod brojem OV-2270/2022 od 3. ožujka 2022. godine (u daljnjem tekstu: **Zadužnica**), a koja Zadužnica služi kao sredstvo osiguranja tražbine iz Ugovora.

Sukladno odredbama SZ-a, dužnik i stečajni upravitelj dužni su prije ispitnog ročišta dostaviti očitovanje o prijavljenim tražbinama. U tom pogledu, prijavljenu tražbinu Žalitelja, a i postojanje izlučnog prava, nije osporio niti stečajni upravitelj niti dužnik. Tražbina je tek osporena na održanom ispitnom ročištu od strane stečajnog vjerovnika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d. d., Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320 (u daljnjem tekstu: **Osporavatelj**) slijedom čega je Trgovački sud u Splitu donio rješenje poslovnog broja St-614/2024-52 od 14. srpnja 2025. godine kojim se Osporavatelj upućuje u parnicu sukladno čl. 266. SZ-a radi dokazivanja osnovanosti svojeg osporavanja.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-3249/2025 od 2. rujna 2025. godine predmetno je rješenje ukinuto i predmet vraćen Trgovačkom sudu u Splitu na ponovan postupak. Drugostupanjski sud je u t. 15. obrazloženja naveo sljedeće:

„U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovim rješenjem, tako da će pravilno i potpuno utvrditi postoji li za tražbinu koja je osporena ovršna isprava, odnosno je li zadužnica na koju se poziva stečajni vjerovnik izdana kao sredstvo osiguranja prijavljene tražbine, te pravilnom primjenom odredbe članka 266. Stečajnog zakona, odlučiti o upućivanju u parnicu, vodeći pri tome računa da vjerovnik i u parnici radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja, nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika.“

Nakon toga, prvostupanjski sud nije postupio prema uputi drugostupanjskog suda, već je protivno odredbi čl. 260. st. 3. SZ-a te protivno odredbi čl. 377. st. 2. ZPP-a utvrdio da nije moguće zaključiti da se prijavljena tražbina temelji na Zadužnici slijedom čega je sud zaključio da za osporenu tražbinu ne postoji valjana ovršna isprava u smislu čl. 23. Ovršnog zakona. Takvim postupanjem Trgovačkog suda u Splitu Žalitelj je onemogućen u raspravljanju, a posljedica navedenog je bilo neosnovano upućivanje Žalitelja na pokretanje parnice, i to rješenjem od 7. listopada 2025. godine.

Po podnesenoj žalbi Žalitelja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je svojim rješenjem od 11. studenog 2025. godine ukinuo rješenje prvostupanjskog suda od 7. listopada 2025. godine i ponovno predmet vratio na ponovan postupak.

Prvostupanjski sud je dobio uputu da u ponovljenom postupku pravilno i potpuno utvrdi postoji li za tražbinu koja je osporena ovršna isprava, odnosno je li zadužnica na koju se poziva Žalitelj izdana kao sredstvo osiguranja prijavljene tražbine. Također, točkom 8. obrazloženja Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 11. studenog 2025. godine jasno je navedeno da je prvostupanjski sud počinio procesnu grešku time što nije posebno raspravio prijavljenu tražbinu i glede postojanja ovršne isprave, tako da je održao posebno ispitno ročište ili barem omogućio vjerovniku osporene tražbine, osporavatelju i stečajnom upravitelju da se o tome očituju.

III U ponovljenom postupku prvostupanjski sud je zaključkom od 12. prosinca 2025. godine pozvao stečajnog upravitelja, Žalitelja i Osporavatelja da se u roku od 8 dana očituju o (ne)postojanju ovršne isprave. Stečajni upravitelj se očitovao na način da nema točnih saznanja jer u vrijeme uspostavljanja poslovnog odnosa nije bio ni u kakvom odnosu s ugovornim stranama.

Osporavatelj se svojim podneskom od 23. prosinca 2025. godine očitovao samo na način da je ponovio svoje ranije navode da je predmetna zadužnica ranijeg datuma od datuma sklapanja Ugovora te da se Žaliteljeva tražbina odnosi i na nedospjela potraživanja u iznosu od 90.403,95 EUR.

Prvostupanjski sud u pobijanom rješenju od 12. siječnja 2026. godine navodi da kod primjene članka 266. SZ-a nije dostatno da vjerovnik raspolaže nekom ovršnom ispravom općenito, već se mora utvrditi da je ovršna isprava izdana upravo za osporenu tražbinu, odnosno da postoji identitet između osporene tražbine i tražbine iz ovršne isprave. Sud navodi da u konkretnom slučaju takav identitet nije utvrđen zbog sljedećih razloga:

- prijava tražbine kao pravnu osnovu navodi ugovor i raskid, dok se zadužnica pojavljuje samo u rubrici o postojanju ovršne isprave, bez dokumentirane poveznice s ugovorom
- vremenski slijed (zadužnica prije ugovora)
- izostanak ugovorne klauzule o osiguranju zadužnicom te
- izostanak upućivanja u ugovoru/prilozima na zadužnicu.

Slijedom navedenog, sud zaključuje da je predmetna zadužnica izdana i javnobilježnički potvrđena šest mjeseci prije sklapanja ugovora o najmu (30. kolovoza 2022.) te nije izrijeком navedena kao sredstvo osiguranja za taj ugovor, zbog čega nije moguće zaključiti da se prijavljena tražbina temelji na toj ovršnoj ispravi slijedom čega ovaj sud zaključuje da za osporenu tražbinu ne postoji valjana ovršna isprava.

Međutim, sud je takav svoj zaključak donio samo na temelju vrlo šturih očitovanja stečajnog upravitelja i Osporavatelja, koji nisu svoje tvrdnje potkrijepili nikakvim dokazima.

S druge strane, Žalitelj je u spis dostavio opsežnu dokumentaciju iz koje je razvidan slijed uspostavljanja poslovnog odnosa i ugovaranja najma. Naime, iz priloženih e-mailova je jasno vidljivo da je zadužnica spomenuta kao instrument osiguranja već prilikom pregovaranja oko uspostavljanja poslovnog odnosa, i to:

- U Obavijesti o odobrenju financiranja od 22. veljače 2022. godine jasno je naznačeno da se kao instrument osiguranja mora dati zadužnica na iznos od 1.600.000,00 HRK;
- U e-mailu od 22. veljače 2022. godine Krunoslav Kvesić (zaposlenik Žalitelja) javlja Domagoju Bekavcu, zakonskom zastupniku stečajnog dužnika, da je instrument osiguranja zadužnica zadruge;
- U e-mailu od 23. veljače 2022. godine Krunoslav Kvesić ponavlja Domagoju Bekavcu da je instrument osiguranja zadužnica zadruge;

- U e-mailu od 25. veljače 2022. Krunoslav Kvesić dostavlja primjerak popunjene zadužnice koju g. Bekavac treba ovjeriti/solemnizirati kod javnog bilježnika.

Dakle, već su **iz cjelokupne i u spis dostavljene e-mail korespondencije potpuno razvidne sljedeće činjenice koje prvostupanjski sud uopće nije utvrdio niti ih je uzeo u obzir prilikom donošenja pobijanog rješenja niti se na njih u pobijanom rješenju očitovao:**

- da je između Žalitelja i stečajnog dužnika poslovni odnos uspostavljen već u veljači 2022. godine,
- da se poslovni odnos tiče upravo predmetnog Ugovora o najmu i predmetnog stroja za usitnjavanje Hackmaschine BBT 400, serijski broj MH2022BBTFG000136,
- da je u korespondenciji između Žalitelja i stečajnog dužnika navedeno da se traži zadužnica upravo na iznos do 1.600.000,00 HRK,
- da je pripremljen obrazac zadužnice poslan 25. veljače 2022. godine stečajnom dužniku,
- da je zadužnica solemnizirana 3. ožujka 2022. godine, odnosno 4 radna dana nakon što je dostavljena mailom.

Sud, osim što je pozvao stranke da se pisano očituju, nije zakazivao posebno ispitno ročište kako bi se utvrdile sve bitne činjenice. Odredbom čl. 260. st. 3. SZ propisano je da se osporene tražbine moraju posebno raspraviti, što u konkretnom slučaju prvostupanjski sud ponovno nije učinio. Pozivanjem stranaka na pisano očitovanje sud nije ispoštovao ni odredbu čl. 260. st. 3. SZ ni uputu drugostupanjskog suda.

IV Također, potpuno je pogrešan zaključak suda da se iznos prijavljene tražbine i iznos iz zadužnice ne poklapaju, kada isti nemaju nužno vezu jedan s drugim. Naime, zadužnica se uvijek izdaje na iznos koji je dovoljno velik, odnosno veći od vrijednosti pravnog posla, kako bi u slučaju neplaćanja ugovorenih iznosa predmetna zadužnica mogla poslužiti kao sredstvo naplate. **Ako dužnik neko vrijeme vrši plaćanja, a zatim prestane plaćati pa se nad njim otvori stečajni postupak, jasno je da će tražbina koja je prijavljena u stečaj biti niža od iznosa iz zadužnice.**

V Time što nije utvrdio sve ove odlučne činjenice, sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Posljedica tako pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja je to da je sud pogrešno primijenio odredbu čl. 266. SZ-a pa je u parnicu uputio Žalitelja, umjesto Osporavatelja.

Žalitelj ponovno ističe kako ni stečajni dužnik ni stečajni upravitelj nisu osporili prijavljenu tražbinu, nego samo Osporavatelj, koji ni u ponovljenom postupku u svom očitovanju nije doveo u pitanje osnovanost Žaliteljeve tražbine. **S obzirom na odredbu čl. 266. st. 2. i 4. SZ-a, sud je u parnicu trebao uputiti Osporavatelja.**

VI Nadalje, u slučaju utvrđenja da u parnicu ipak treba uputiti žalitelja, sud ga je trebao uputiti da pokrene parnicu radi utvrđenja samo osporenog dijela tražbine, odnosno za iznos od 90.403,95 EUR, a ne za cijeli iznos tražbine.

Naime, iz očitovanja Osporavatelja, sporan je samo dio prijavljene tražbine koji se odnosi na nedospjela potraživanja po Ugovoru, a nije sporan dio koji se odnosi na dospjele rate najma.

Slijedom toga, nije sporan iznos prijavljene tražbine od 13.119,07 EUR kao ni zakonske zatezne kamate na taj iznos. Međutim, sud nije utvrdio točan iznos kamata na taj iznos, budući da je obračun kamata izrađen za cijelu prijavljenu tražbinu.

VII Slijedom svega navedenog, predlaže se preinačiti pobijano Rješenje na način da isto glasi:

Upućuje se vjerovnik II. višeg isplatnog reda ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d. d., Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320, da u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja, odnosno primitka drugostupanjske odluke, pokrene parnicu protiv vjerovnika II. višeg isplatnog reda GRENKE Hrvatska d.o.o., Avenija Većeslava Holjevca 40, Zagreb, OIB: 44115087893, za osporenu tražbinu u iznosu od 108.875,79 EUR, radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja jer će se inače smatrati da je osporavanje otklonjeno. U toj parnici osporavatelj nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika.

Podredno se predlaže drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

GRENKE Hrvatska d.o.o.
po punomoćniku: